

samt børn, anvendes, efter at der er afsat 2,5 mill. kr. til anvendelse i overensstemmelse med § 6 samt til dækning af de med denne lov forbundne administrationsudgifter, jfr. § 13, til ydelse af godtgørelse for lidelse og tort i anledning af frihedsberøvelse til tidligere fanger i overensstemmelse med de i § 4, jfr. § 5, givne regler.

§ 4. Berettigede til den i § 3 omhandlede godtgørelse er danske statsborgere, som af den tyske besættelsesmagt eller i øvrigt af politiske hensyn til tyske interesser har været underkastet frihedsberøvelse i Danmark eller er blevet deporteret til fængsel, koncentrations- eller arbejdslejr i udlandet på grund af afstamning, virksomhed her i landet til fordel for frihedsbevægelsen, medlemskab i eller tilknytning til det kommunistiske parti eller tjenesteforhold til det danske politi eller grænsegendarmeri eller i øvrigt af nationale eller politiske grunde eller under betegnelsen „asociale“ eller lignende. Det er en betingelse for retten til godtgørelsen, at pågældende, da frihedsberøvelsen blev iværksat, opholdt sig her i landet.

Stk. 2. Godtgørelsen vil være at yde med et fast beløb, jfr. stk. 5, for hver påbegyndt uge, frihedsberøvelsen har varet. Der ydes ikke godtgørelse for frihedsberøvelse i Danmark, når frihedsberøvelsen ikke har varet 8 uger. Denne grænse gælder dog ikke, såfremt frihedsberøvelsen er omfattet af reglen i stk. 4, eller der i tilknytning til frihedsberøvelse i Danmark er foretaget deportation til udlandet. I tilfælde af gentagne frihedsberøvelser i Danmark ydes godtgørelse, såfremt frihedsberøvelserne sammenlagt har varet 8 uger eller derover.

Stk. 3. Har deportation til udlandet fundet sted, ydes der for hver påbegyndt uge, deportationen har varet, det dobbelte af det i stk. 2 omhandlede beløb. Deportationen betragtes som afsluttet ved tidspunktet for hjemkomsten til Danmark eller for overførelse til Sverige. For så vidt hjemkomsten er blevet forsinket på grund af forhold, der alene må tilregnes den pågældende selv, regnes der dog med det tidspunkt, på hvilket den pågældende tidligst kunne være vendt tilbage til Danmark.

Stk. 4. Såfremt den pågældende har modtaget godtgørelse i henhold til erstatnings-

lovens § 44, stk. 4, som følge af, at han i forbindelse med frihedsberøvelse i Danmark har været udsat for tortur eller mishandling af alvorligere karakter, vil godtgørelse være at yde med det for deportation fastsatte ugebælob, jfr. stk. 3, 1. punktum.

Stk. 5. Det i stk. 2 nævnte beløb beregnes ved at dele det i henhold til § 3 udfundne beløb til udbetaling af godtgørelse til tidligere fanger med det samlede antal uger, der fremkommer på grundlag af de i henhold til nærværende lov rettidigt indgivne og anerkendte begæring om godtgørelse, dog således, at antallet af de af stk. 3 og 4 omfattede uger regnes dobbelt. Det således fremkomne beløb afrundes til nærmeste beløb i kroner.

§ 5. Begæring om godtgørelse i henhold til § 4 kan kun fremsættes af den, hvem frihedsberøvelsen er overgået, eller — for så vidt pågældende er afgået ved døden — af pågældendes ægtefælle, forudsat at det ægteskabelige samliv bestod indtil dødsfaldet, og at ægtefællen ikke er berettiget til den i § 2, stk. 4, omhandlede ydelse.

Stk. 2. For så vidt en til godtgørelse berettiget person måtte være afgået ved døden efter at have fremsat begæring om godtgørelse i henhold til den nævnte bestemmelse, men inden godtgørelsen er kommet til udbetaling, vil den være at indbetale til dødsboet.

§ 6. Af det i § 1 omhandlede beløb vil ca. 2 mill. kr., jfr. herved § 3 og § 13, være at anvende som hjælp i særlige tilfælde blandt besættelsestidens ofre, jfr. stk. 2-5.

Stk. 2. Den i stk. 1 omhandlede hjælp vil kunne ydes til personer samt til enker og børn efter personer, som har været underkastet frihedsberøvelse som i § 4 omhandlet, eller som på anden måde har været genstand for overgreb eller forfølgelse foretaget af den tyske besættelsesmagt eller af med denne samarbejdende korps, organisationer eller enkeltpersoner her i landet.

Stk. 3. Hjælpen kan ydes, såfremt der efter undersøgelse i hvert enkelt tilfælde skønnes at foreligge særligt vanskelige forhold for andrageren, såsom store forsørgerbyrder, særlige udgifter i forbindelse med sygdom, ringe beskæftigelsesmuligheder eller særlige uddannelsesbehov.